

Î N C H E I E R E

27 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarată de Victoria Burlacu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Victoriei Burlacu împotriva Întreprinderii Municipale „Servicii Comunal-Locative” Orhei cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea Municipală „Servicii Comunal-Locative” Orhei și modificată hotărârea Judecătoriei Orhei din 10 aprilie 2013, prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral, în rest hotărârea fiind menținută,

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2013, Burlacu Victoria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Servicii Comunal-Locative” Orhei cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29 decembrie 2012, aflându-se pe str. Piatra Neamț din orașul Orhei s-a alunecat pe ghețuș și a căzut. A fost transportată la spital, unde i-a fost depistată fractură incompletă os radial loc tipic din stânga. Drept urmare, s-a aflat în concediu medical pe o durată de 30 de zile, fiindu-i imobilizată mâna fracturată.

Afirmă că în urma accidentului a avut de suferit fizic și psihic, suportând dureri pronunțate în prima săptămână, care puteau fi cupate doar cu medicamente, suferințe psihice condiționate de traumă, îngrijorarea pentru efectele ulterioare a traumei și epuizarea emoțională. Mai mult decât atât, accidentul a avut loc în ajunul sărbătorilor de iarnă, iar dînsa nu a putut petrece sărbătorile alături de familie, avînd de suferit astfel întreaga sa familie.

Menționează că, în conformitate cu regulamentul de salubritate a teritoriului și menținerea ordinii sanitare în or. Orhei aprobat prin Decizia Consiliului orașănesc Orhei nr. 4.20 din 19 martie 2010, secția Amenajare a ÎM „Servicii Comunal-Locative” or. Orhei, pe timp de iarnă curăță zăpezile de pe partea carosabilă și trotuare iar în caz de ghețuș părțile carosabile, trotuarele și stațiile de așteptare le presară cu material antiderapant.

Consideră reclamanta că ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei se face vinovată de accidentul din 29 decembrie 2012 și urmează să-i restituie prejudiciul cauzat.

Solicită încasarea de la ÎM „Servicii Comunal Locative” Orhei în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 2010 lei și prejudiciul moral în mărime de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 10 aprilie 2013, acțiunea a fost admisă și încasat din contul ÎM „Servicii Comunal-Locative” Orhei în beneficiul Victoriei Burlacu prejudiciul moral în mărime de 20000 lei și prejudiciul material în mărime de 2010 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către ÎM „Servicii Comunal-Locative” și modificată hotărârea primei instanțe, prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la 20 000 lei până la 2000 lei, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 14 ianuarie 2014, Burlacu Victoria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel dispunând micșorarea cuantumului prejudiciului moral nu a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice suportate, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate, cât și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

La fel, a fost lăsat fără apreciere și faptul că în rezultatul inacțiunilor intimatului i-au fost cauzate leziuni corporale medii, prin care i-a fost cauzată o dereglare a sănătății pe o durată lungă, deoarece, suportând fractura osului, mâna sa va fi mai sensibilă la diferite traume.

Afirmă că instanța de apel nu a luat în considerație nici gradul de suferințe fizice și psihice suportate, or, fractura osului generează o durere puternică și o perioadă îndelungată dînsa s-a aflat în stare de neputință.

Susține că, instanța de apel la emiterea deciziei nu a luat în considerație nici statutul ei personal, deoarece dînsa este fost colaborator al poliției, cu un serviciu impecabil și activează în calitate de jurist, fiind caracterizată în exclusivitate pozitiv, atât la locul de muncă cât și la locul de trai, iar cuantumul prejudiciului moral în mărime de 2000 lei, este disproporțional de mic în comparație cu suferințele psihice și fizice care i-au fost cauzate.

Insistă că, dispunând modificarea hotărîrii primei instanțe, instanța de apel, nu a indicat în decizie motivele concluziilor sale cu privire la cuantumul exagerat al prejudiciului moral încasat de prima instanță, încălcîndu-i astfel dreptul la un proces echitabil garantat prin art. 6 al Convenției Europene.

Examinând temeiul recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Burlacu Victoria este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Victoria Burlacu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanță de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în cererile de recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Victoria Burlacu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Victoria Burlacu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Victoria Burlacu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Nicole Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva